

Исти значај имају и проучавања Р. Телегда о плавској области. Међутим Косматова су проучавања несумњиво унела нових схватања о тектоници централног дела Балканског Полуострва, као и В. Пенкова о геологији и геоморфологији крајњег Југоистока Полуострва са мореузима.

По нашем схватању проучавања која су извршена после рата представљају такође знатан напредак у геоморфолошком познавању Балканског Полуострва. Да наведемо само Цвијићеве дефинитивне резултате о абразионим и флувијалним површима у северном и западном делу Полуострва, Буркарова и Новакова проучавања о Геологији и Геоморфологији Арбаније, Маулова о Пелопонезу. Поред тога и домаћи испитивачи развили су интензиван рад. Овај је Новаку, због језика, највећим делом остао непознат. Због тога његов реферат и није потпун у колико се тиче резултата проучавања у другом одсеку обухваћене деценије. Тај рад, међутим, није мали. Колико су у њему учествовали само наши испитивачи јасно показују послератне свеске Гласника Географског Друштва и Геолошких Анала, које су у многоме испуњене резултатима ових испитивања.

И поред тежње да се што јаче нагласи рад извесних испитивача и њихови резултати нарочито истакну према ранијим резултатима домаћих испитивача, овај Новаков преглед указује у главним потезима колико је у последње време одмакло наше геоморфолошко познавање Балканског Полуострва.

С. М. Милојевић.

Gustavo Cumin: Appunti geologici e morfologici sul gruppo del M. Nevoso (L'Universo, Anno VII, Num. 11, Firenze 1926, стр. 901—914.)

Снежник лежи на југоисточној ивици површи Пивке. Ова се површ простире у правцу југоисток између долине Тимава и Циркничког Језера. Највиши врх на Снежнику (Велики Снежник) висок је 1796 м.

Снежник се састоји понајвише од кречњака и доломита, који потичу од средњег тријаса до горњег еоцена, а можда и олигоцена. Област је карактеристична због својих асиметричких бора са нагибом већином према југо-западу. Сама површ је оивичена венцима. Морфолошки облици условљени су тектонском структуром и ерозијом атмосферских талога. Флувијална и глацијална ерозија минималне су, карсни феномени развијени су врло добро. Вртаче се одликују великим димензијама; неке су спојене у увале а неке претворене у карсна језера. Стране површи, које се спуштају према долини Тимава, подлежу флувијалној ерозији; због тога се на тој страни развила нарочита површинска хидрографија.

Аутор је, сем својих опажања, употребио и важније радове о овој области. Овом савесно израђеном раду додати су геолошка карта, две типичне слике и геолошка таблица.

Штета је што италијански научни радници не избегавају грешке које у науци нису допуштене. Италијанска администрација унаказила је наша топографска имена, па их тако унаказана употребљују и италијански научници у својим радовима. Још би се могло оправдати, што су од Снежника направили Monte Nevoso, али је против сваког научног принципа што од „Трново“ стварају „Торкнова“, и од „Подкрај“ „Potograie“, и тако покушавају да утру траг правој топономастици, т. ј. оној која у народу живи и која се свуда у свету узима као једино тачна.

И. Синдик.